

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323010408
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8323010408.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.11.2023 v trestnej veci proti odsúdenému A. B. pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 9Nt/1/2023 zo dňa 20.09.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., D., trvalé bytom E. XX, F. G., H. I., D., t. č. vo výkone trestu ÚVV a ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 13T/46/2021 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí odsúdený sťažnosť. Vo vlastnom písomnom podaní ju odôvodnil v podstate tým, že ho zvolený obhajca JUDr. Ladislav Csákó ešte pred vynesením rozsudku sp. zn. 13T/46/2021 zo dňa 05.01.2022 pri návšteve vo väzbe ubezpečil a tvrdil, že okresný prokurátor súhlasil s podmiennečným odložením trestu. Rovnako aj jeho manželku ubezpečil obhajca i prokurátor, že za skutok mu bude udelený podmiennečne odložený trest a po súde dňa 05.01.2022 pôjde domov, no nakoniec na pojednávaní na Okresnom súde Humenné dňa 05.01.2022 bol rozsudkom sp. zn. 13T/46/2021 odsúdený na nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov. Tvrdil, že obhajca a prokurátor okresnej prokuratúry klamali, uviedli ho do omylu ešte pred vynesením rozsudku dňa 05.01.2022, rovnako klamali jeho manželke, že dostane trest, ktorý bude podmiennečne odložený. Poukazoval aj nato, že Ústava SR, Európsky dohovor o ochrane ľudských práv v čl. 6 garantujú zastupovanie pred súdom každému, advokátom – právnym zástupcom, ktorí majú určité povinnosti, ako majú obhajovať klienta, predkladať návrhy a dôkazy a zmierňovať, resp. dokázať nevinu svojho klienta. Tvrdil, že obhajca JUDr. Ladislav Csákó ho klamal od začiatku, zavádzal a uviedol do omylu jeho, aj jeho manželku, tvrdil, že trest bude podmiennečne odložený a pôjde domov. Boli tak, podľa jeho názoru, porušené jeho ústavné práva a základné právo garantované Dohovorom EÚ o ochrane práv každého západným spôsobom, porušené právo na obhajobu zo strany obhajcu, ktorého mu ustanovil súd. Ďalej uvádza, že úmysel, resp. spáchanie trestného činu prevádzachstva úmyselne, nebolo OČTK nikdy dokázané, že potvrdzujú to, podľa jeho názoru, výpovede svedkov v prípravnom konaní. Prechod územím SR nikdy nebol, pretože zatknutie políciou nastalo ihneď po tom, ako cudzinci nastúpili do auta, čiže kvalifikácia skutku je nesprávna, neúmyselné zavinenie a skutok spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zákona, t. j. mal byť súdený maximálne podľa § 355 ods. 1 Tr. zákona v sadzbe 1 až 5 rokov, pretože nevedel, že svojím konaním porušuje zákon platný v SR. Z vyššie uvedených dôvodov a s prihliadnutím na dobu už strávenú vo výkone trestu žiada, aby krajský súd zrušil, resp. prijal jeho

sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 9Nt/1/2023 a vydal nové rozhodnutie, prijal jeho návrh na obnovu konania a vyhlásil nový rozsudok, ktorým rozhodne, že čas strávený vo väzení je dostatočný trest za skutok, ktorý spáchal.

Písomne prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že podľa jeho názoru je napadnuté uznesenie predčasné, pretože súd prvého stupňa nevykonal všetky dôkazy, na základe ktorých by mohol dospieť k záveru, že neboli zistené dôvody obnovy konania. Odkazujúc na odôvodnenie napadnutého uznesenia a ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zákona mal za to, že disponuje od spoluväzňov odsúdených za obdobný trestný čin informáciou, že tresty, ktoré im boli uložené, boli v porovnaní s uloženým trestom odňatia slobody omnoho miernejšie. Takto odkazoval na rozsudok Okresného súdu Senica zo dňa 28.11.2022 sp. zn. 2T/94/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.02.2023 a ním bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu prevádzachtva podľa ustanovenia § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona a z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa ust. § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky spolu s trestnom prepadnutí veci, trestom vyhostenia z územia Slovenskej republiky vo výmere 5 (päť) rokov a trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 2 (dva) roky. Na základe skutkového stavu, kedy odsúdený v tejto trestnej veci spáchal v jednočinnom súbehu dva trestné činy, pričom jeden z týchto trestných činov bol totožný s trestným činom ods. A. B., dostal trest odňatia slobody miernejší, a to konkrétne o 12 mesiacov. Spomenul aj rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 01.12.2022 sp. zn. 2T/53/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.12.2022, a ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu prevádzachtva podľa ustanovenia § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov. Aj v tomto prípade bol za ten istý trestný čin uložený v porovnaní s odsúdeným A. B. miernejší trest. Rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 02.05.2023 sp. zn. 5To/35/2023 bol na základe odvolania obžalovaného zrušený rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 25.01.2023 sp. zn. 2T/99/2022, v ktorom bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu podľa ustanovenia § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste odňatia slobody a uložil obžalovaného trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Odkazoval aj na ďalšie rozhodnutia, ktorými bol tiež ukladaný trest miernejší ako trest, ktorý mu bol uložený, na rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 20.01.2023 sp. zn. 46T/1/2023 a na rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 22.12.2022 sp. zn. 11T/156/2022, pričom v obdobnej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/19/2023, bol rovnako podaný návrh na povolenie obnovy konania z dôvodov rovnakých, ako sú u odsúdeného, pričom tomuto návrhu bolo vyhovené a obnova konania v predmetnej trestnej veci bola povolená. Podľa názoru odsúdeného, v rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry, pričom v zmysle zásady primeranosti trestu má byť trest úmerný škode, ktorú páchatel trestným činom spôsobil, teda nemá páchatelovi spôsobiť zbytočné útrapy, z čoho vyplýva i zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania a judikatúra ESLP uplatňuje princíp proporcionality vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu zdôrazňuje aj pri zásahoch do práv chránených Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd majúcich podobu trestných sankcií. V nadväznosti na toto tvrdenie odsúdený poukazoval aj na Nález Ústavného súdu PL. ÚS 1/04/ zo dňa 24.02.2005, podľa ktorého, každý zákon by mal spĺňať požiadavky, ktoré sú vo všeobecnosti kladené na akúkoľvek zákonnú úpravu v právnom štáte a ktoré možno odvodiť z čl. 1 ods. 1 ústavy. S uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastné právnomu štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality. V súvislosti s požiadavkou primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie požiadavky primeranosti trestu v konkrétnych prípadoch, a teda individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu v konkrétnom prípade. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, avšak bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste. S poukazom na ustanovenie § 34 Tr. zákona, podľa ktorého, účel trestu spočíva

v tom, že samotný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, odsúdený navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol tak, že vyhovuje návrhu na povolenie obnovy konania alebo aby uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal Krajský súd v Prešove, ako nadriadený súd, v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu vyplýva, že odsúdený sťažovateľ bol v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 13T/46/2021 rozsudkom zo dňa 05.01.2022 uznaný vinným zo zločinu prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- po predchádzajúcej dohode s osobou „V.“, ktorá ho požiadala, aby za finančnú odmenu 500 USD odviezol presne nestotožnený počet osôb zo Sniny do Nemecka dňa 16.6.2021 v ranných hodinách prišiel z miesta prechodného bydliska v Českej republike s ďalšou osobou E. I., občan Ukrajiny, do rekreačnej oblasti Sninské rybníky v Snine, kde na pokyn ďalšej neznámej osoby v čase okolo 20.00 hod. presadol do tam pripraveného osobného motorového vozidla VW Touran, EČV: XXXXXXXX a už sám odišiel do obce Pčoliné, okres Snina kde na základe ďalšej telefonickkej komunikácie a usmernenia s osobou ukrajinskej národnosti v čase okolo 20.20 hod. zastavil na určenom mieste na štátnej ceste na konci obce Pčoliné za asistencie neznámej osoby ukrajinskej národnosti do vozidla naložili osem osôb mužského pohlavia, a to: J. H. I., nar. XX.XX.XXXX, K. L. K., nar. XX.XX.XXXX, M. K. K., nar. XX.XX.XXXX, K. J. K., nar. XX.XX.XXXX, (všetci štyria občania Sýrie bez cestovných dokladov) a E. N. N., nar. XX.XX.XXXX, G. N. hamad, nar. XX.XXX.XXXX, O. I. K., nar. XX.XX.XXXX a O. I. N., nar. XX.XX.XXXX (všetci štyria občania Iraku bez cestovných dokladov), ktorí sa predtým ako občania krajiny, ktorá nie je členským štátom európskej únie nelegálnym spôsobom dostali na územie Slovenskej republiky, s týmito osobami sa vydal na cestu s cieľom ich previesť cez územie Slovenskej republiky, Českej republiky na presne neidentifikované miesto v Spolkovej republike Nemecko, pričom toto vozidlo bolo krátko nato zastavené a kontrolované príslušníkmi zásahovej skupiny MZJ PZ RHCP Sobrance.

Za to mu bol uložený podľa § 355 ods. 3 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pri existencii a prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, písm. l) Tr. zákona a za použitia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, pričom pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Z predloženého spisu zároveň vyplynulo, že vyhláseniu tohto rozsudku predchádzalo na verejnom zasadnutí konanie o dohode o vine a treste a tento rozsudok sa stal rozsudkom, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste medzi sťažovateľom a prokurátorom, pričom je zrejmé z obsahu zápisnice o verejnom zasadnutí, že sťažovateľ ako obvinený uznal vinu a prijal navrhnutý, vyššie uvedený trest. Rozsudok tak vo výroku o vine, ako aj vo výroku o treste, nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným dňom vyhlásenia, teda dňa 05.01.2022.

Z obsahu spisu pritom vyplýva, že samotnú žiadosť o povolenie obnovy konania sťažovateľ s odkazom na § 34 Tr. zákona a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 1/04 zo dňa 24.02.2005 v podstate založil na poukazaní na údajnú neprímeranosť jemu uloženého trestu v porovnaní s trestami ukladanými ďalšími súdmi v iných trestných veciach s tým, aby uložený trest bol zrušený a bol mu uložený miernejší trest s podmieneným odkladom spolu s trestom vyhostenia aj s ohľadom na jeho tvrdenie, že keď sa uzatvárala dohoda o vine a treste, obhajca mu povedal, že musí dohodu prijať, aby mal nižší trest a on ako prvotrestaný nevedel, čo je dohoda o vine a treste, pričom keď mal ísť na Slovensko, dostal SMS, obsahom ktorej bolo, že sa mu vyhrážali, že keď nesplní túto dohodu, bude mať problémy, čo ako dodal, uviedol aj prokurátorovi pri uzatváraní dohody o vine a treste.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia jasne vyplýva, o aké skutočnosti okresný súd oprel svoje rozhodnutie, ktorým zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania. Plynie z neho, že nezistil

existenciu žiadnych skutočností alebo dôkazov, súdu skôr neznámych, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o treste, ktorý by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného, alebo že by uložený druh trestu bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, keď za takú skutočnosť nepovažoval rozhodnutie iného všeobecného súdu prvého stupňa o uloženom treste v obdobných trestných veciach a predložené rozhodnutia nepovažoval pre svoje rozhodovanie za právne záväzné. Doplnil svoju úvahu o stanovisko, že súdu neprináleží posudzovať rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov v obdobných trestných veciach, nakoľko pri úvahách o povahe a výmere uloženého trestu súdy aplikujú prísnu sudcovskú individualizáciu s ohľadom nielen na osobu páchatel'a trestného činu, ale aj spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a súd musí rozhodovať v súlade s princípom právnej istoty a ustálenej rozhodovacej praxe ako odvolacieho súdu, tak Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Okresný súd zdôraznil, že odsúdený uzavrel dohodu o vine treste, v rámci ktorej uznal svoju vinu a s návrhom prokurátora k druhu, výmere trestu a ochranného opatrenia bez výhrad súhlasil a navrhovaný trest a ochranné opatrenie prijal a ktorou sa vzdal práva na verejný proces a súd rozhodoval o prejednávacom skutku, jeho právnej kvalifikácii a primeranosti trestu v rozsahu uvedenom v návrhu dohody o vine a treste. Poukazoval aj na to, že v dohode o vine treste bolo zjavne individuálne prihliadnuté najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich i priťažujúcich okolností, pričom odsúdenému bol mimoriadne znížený trest až na krajnú hranicu, aký umožňuje zákon v rámci uzavretia dohody o vine a treste podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, teda o jednu tretinu pod dolnú hranicu stanovenú zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom odsúdený spáchal zločin, za ktorý trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody s dolnou hranicou 7 rokov a hornou hranicou 10 rokov a súd rozhodoval o prejednávacom skutku, jeho právnej kvalifikácii a primeranosti trestu v rozsahu uvedenom v návrhu dohody o vine a treste a zistil, že predložená dohoda je v súlade s príslušnými ustanoveniami Tr. poriadku (§ 233 a § 333 ods. 3 Tr. poriadku) a nie je nespravodlivá ani neprimeraná (§ 334 ods. 2 Tr. poriadku), a tak okresný súd predmetnú dohodu schválil.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Je pravdou, že povinnosť rešpektovať ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, resp. povinnosť dôkladne a presvedčivo odôvodniť prípadný odklon od nej, dopadá na všetky všeobecné súdy Slovenskej republiky, krajský súd nevynímajúc. Krajský súd v Prešove zdôrazňuje, že v prípadoch, ktoré sa skončili právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, je rozsah prieskumnej povinnosti daný § 394 ods. 1 Tr. poriadku. Súd v tomto konaní skúma iba to, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je teda možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či správne vyhodnotil vykonané dôkazy, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu a pod., či sa dopustil nejakých ďalších procesných pochybení, ale skúma len, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti same osebe alebo

v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo v rámci ktorých by bol uložený trest v zrejmom nepomere s účelom trestu.

Podľa názoru nadriadeného súdu, odsúdený neuviedol žiadne relevantné dôvody, ktorými by preukázal, že sú splnené podmienky pre obnovu konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku. Konanie o dohode o vine a treste prebehlo s nespochybniteľným súhlasom sťažovateľa, ktorý ako obvinený mal zabezpečenú možnosť, ktorú aj využil, keď sa vyjadroval v procese schvaľovania dohody verejne pred súdom.

Je potrebné súhlasiť s úvahou okresného súdu, že nie je viazaný žiadnym z rozhodnutí, ktoré odsúdený predkladal ako rozhodnutia, ktorými boli v iných trestných konaniach obvineným ukladané iné tresty. Takto predkladané rozsudky ako dôkazy, nie sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie súdu v predmetnej trestnej veci sťažovateľa. Jeho tvrdenie, že keď sa uzatvárala dohoda o vine a treste, že obhajca mu povedal, že musí dohodu prijať, aby mal nižší trest a on, ako prvotrestaný, že nevedel, čo je dohoda o vine a treste a že keď mal ísť na Slovensko, dostal SMS, obsahom ktorej bolo, že sa mu vyhrážali, že keď nespĺní túto dohodu, bude mať problémy, čo ako dodal, uviedol aj prokurátorovi pri uzatváraní dohody o vine a treste, tiež takými dôkazmi a skutočnosťami nie sú. Odsúdený mal zabezpečenú právnu pomoc zo strany advokáta, relevantného obhajcu a jeho právo na obhajobu bolo zabezpečené do tej miery, že mal príležitosť zrozumiteľne vyjadriť svoju vôľu, čo aj urobil spôsobom súladným so zákonom. Súdu pritom bolo známe, že ide o prvotrestanú osobu. Rovnako prokurátor oznámil na verejnom zasadnutí pred vyhlásením rozsudku aj skutočnosť uvádzanú sťažovateľom ohľadne údajnej SMS a aj svoje stanovisko, keď oznámil, že takáto SMS-ka sa v mobilnom telefóne nenachádzala, pretože mobilný telefón odsúdeného bol predmetom znaleckého skúmania znalcom a z neho extrahovaná komunikácia sa týkala teda sčasti aj tohto skutku, ale nebola takého charakteru, z ktorého by bolo možné prijať záver, že odsúdený bol pod tlakom nejakej hrozby, ujmy, či už jemu samotnému alebo jeho rodiny.

Pokiaľ ide o sťažnostnú námietku spočívajúcu v údajnom konaní jeho obhajcu a prokurátora okresnej prokuratúry, ktorým mal byť klamaný, uvádzaný do omylu ešte pred vynesením rozsudku dňa 05.01.2022 a že mala byť nimi klamaná aj jeho manželka, že dostane trest, ktorý bude podmienene odložený, nejde o skutočnosti ani dôkazy odôvodňujúce povolenie obnovy konania v tomto prípade. V tomto smere Trestný poriadok pozná len ustanovenie § 394 ods. 5, podľa ktorého, obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin. K tomu je ale namieste dodať, že Krajskému súdu v Prešove nebolo známe, že by taký právoplatný rozsudok existoval, keď ho ani sťažovateľ nepredložil.

Sťažnostné námietky trpia nedostatkom spôsobilosti byť dôvodmi pre povolenie obnovy konania. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania nie je v takom dôkaznom stave oprávnený hodnotiť rozsah a úroveň hodnotenia vykonaného v pôvodnom konaní konajúcimi súdmi. Preskúmajúc obsah predloženého spisu teda aj krajský súd dospel k záveru, že podmienky pre povolenie obnovy konania zistené neboli.

Nadriadený súd preto uzatvára, že odsúdeným A. B. v prejednávanej veci uvádzané skutočnosti a dôkazy nespĺňajú podmienky na povolenie obnovy právoplatne skončeného trestného konania, a keďže žiadne podmienky pre povolenie obnovy konania nezistil, sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

prípustný.